

Considerații privind regimul alimentar

Pe măsură ce demența progresează, se produc modificări privind preferințele alimentare, pofta de mâncare și capacitatea de a înghiți a persoanei. Oamenii cu demență trebuie încurajați să aibă un regim alimentar echilibrat. Consumul frecvent de alimente și băuturi cu conținut de zahăr (inclusiv suplimente nutriționale orale) face ca oamenii cu dinți naturali să fie expuși unui risc mai mare de cariere.

Este important ca persoana să continue să facă vizite regulate la stomatolog atât timp cât poate face acest lucru pentru tratament de rutină și recomandări preventive.

Date de contact

Serviciile de stomatologie ale Trustului de Sud
www.southerntrust.hscni.net/services/1843.htm

Serviciile de stomatologie ale Trustului din Belfast
www.belfasttrust.hscni.net/DentalServices.htm

Serviciile de stomatologie ale Trustului de Nord
www.northerntrust.hscni.net/services/338.htm

Serviciile de stomatologie ale Trustului de Vest
www.westerntrust.hscni.net/services/2014.htm

Trustul de Sud-Est - Contactați-vă medicul de familie sau asistentul social

Public Health Agency
12-22 Linenhall Street, Belfast BT2 8BS.
Tel: 0300 555 0114 (local rate).
www.publichealth.hscni.net

Find us on:

01/17

Demența și îngrijirea dinților naturali și a protezelor dentare

Stadiile incipiente ale demenței

Când o persoană este diagnosticată pentru prima dată cu demență, este important să fie stabilită o abordare preventivă în ceea ce privește igiena orală a acesteia. Acest lucru înseamnă controale stomatologice regulate și folosirea unei paste de dinți cu conținut mare de fluor, care poate fi prescrisă de un medic stomatolog.

Adesea, în timpul primelor stadii ale demenței, o persoană poate să se ocupe singură de îngrijirea sa orală. Uneori este posibil să fie nevoie să i se amintească să își perie dinții sau poate avea nevoie de o simplă reamintire, cum ar fi a-i da periuța de dinți cu pasta aplicată și a începe periajul în locul ei.

Stadiile avansate ale demenței

Odată cu evoluția demenței, este posibil ca persoana să-și piardă interesul pentru spălatul pe dinți sau să nu mai poată să facă acest lucru. Va trebui ca un membru al familiei/îngrijitor să se implice activ în îngrijirea orală zilnică a acesteia.

Cel mai confortabil mod de a spăla pe dinți o altă persoană este ca persoana să stea pe scaun, iar îngrijitorul într-o parte a acesteia. Îngrijitorul poate sprijini capul persoanei pe corpul său, dacă este necesar, în timpul spălării. Trebuie folosită o periuță de dinți medie și o pastă de dinți cu conținut mare de fluor, având grijă să se perieze zona de contact a gingiei cu dinții.

Purtarea protezei dentare

Persoana cu demență trebuie să continue să poarte proteza dentară cât mai mult timp posibil. Este important ca proteza dentară să fie scoasă noaptea, curățată și depozitată în siguranță. Gura trebuie să fie curățată cu o periuță de dinți moale sau cu tifon înmuiat în apă. Este posibil ca persoana să aibă nevoie de ajutor pentru a-și fixa proteza dentară în gură în fiecare dimineață.

Este important ca un medic stomatolog să verifice regulat pentru a se asigura că proteza nu provoacă durere și că încă se potrivește corect. Protezele care nu se potrivesc corect pot cauza mai multe probleme pentru persoana cu demență, cum ar fi dificultatea de a mânca, de a comunica și ulcerații sau iritație la nivelul țesuturilor moi ale gurii și gâtului.

Din păcate, poate veni o vreme când persoana cu demență nu mai poate tolera purtarea protezei dentare, chiar dacă a purtat-o cu succes timp de mulți ani. Este posibil ca persoana să înceapă să-și scoată proteza mai des. Se crede că este posibil ca persoana să își amintească de timpul dinaintea purtării protezei. Acest obicei poate duce la pierderea protezei, iar o proteză de schimb poate fi foarte dificil de realizat. Adesea, persoana nu poate coopera pentru realizarea unei noi proteze sau nu se poate adapta cu una nouă. Poate fi tulburător pentru membrii familiei/ prietenii atunci când li se spune că o nouă proteză nu este cea mai bună soluție pentru persoana în cauză. Decizia de a face sau nu o nouă proteză este luată numai după o evaluare individuală.

Marcarea protezei

Nu este ceva neobișnuit ca proteza să fie răătăcită atunci când o persoană cu demență este într-o unitate de îngrijire sau într-un spital. Marcarea protezei(lor) cu numele său poate fi utilă pentru a ajuta la identificare.

Protezele pot fi marcate ușor folosind următoarea tehnică simplă. Către spatele protezei și pe suprafața lustruită, șlefuiți o zonă mică a protezei folosind hârtie de șlefuit fină. Scrieți inițialele persoanei folosind un creion moale. Acoperiți cu două straturi de lac transparent, lăsând să se usuce primul strat înainte de a-l aplica pe al doilea. Este posibil să fie nevoie ca marcajul protezei să fie refăcut la fiecare șase până la nouă luni.

Medicație și probleme dentare

Unele tipuri de medicamente pot cauza o scădere a cantității de salivă din gură. Gura poate deveni foarte uscată, iar acest lucru poate duce la probleme cu vorbitul, mâncatul și purtarea protezei. Un medic stomatolog

poate recomanda un adeziv pentru proteză și/sau un substituent de salivă pentru a atenua simptomele.

Saliva acționează pentru a neutraliza efectele acide ale zahărului. Pentru cei cu dinți naturali, această lipsă de salivă poate duce la carierea rapidă a dinților, în special la rădăcina dintelui. Acest lucru poate slăbi dinții, astfel încât aceștia se pot rupe la nivelul gingiei, rădăcinile acestora rămânând în gingie. Această pierdere a dinților poate avea un efect dăunător asupra calității vieții persoanei. Aceasta înseamnă că persoana nu poate mesteca la fel de eficient ca înainte și este posibil să nu poată consuma carne, legume și fructe, ceea ce conduce la un regim mai puțin nutritiv, pierdere în greutate și recuperarea insuficientă după o boală. Spălarea zilnică pe dinți este esențială pentru a preveni acest lucru, la fel ca și un regim sănătos, cu evitarea consumului frecvent de alimente și băuturi cu conținut de zahăr.

De asemenea, trebuie solicitate alternative fără zahăr la medicamentele sub formă de sirop, cum ar fi cele cu lactuloză, atunci când acest lucru este posibil.

